

inak jelentései alkotják a könyv derekát. Rajtuk keresztül vetődik szemünk elé a huszonhárom éves korában derékba tört pálya története. Világossá válik, hogyan terelődött a gyermek érdeklődése a sportok és főleg a repülés felé. Mint repülő három háborúban vesz részt: Abessziniában, Spanyolországban és Albániában. Közben a „Sorci Verdi“-vel átrepüli az óceánt és egy olasz—argentiniai repülőjárat megszervezésének munkájával foglalatoskodik. De benne mindenütt átizzik a Duce nagy szeretete és büszkesége, mellyel fiának lépéseit figyelemmel kíséri. Apa talán még nem állított ilyen emléket fiának. A könyvet Widmár Antal fordította kitűnő magyarsággal.

K. J.

Lyka Károly: Magyar művészet 1800—1850. Bpest, Singer és Wolfner kiadása. Művészettörténeti korrajznak is nevezhetnők ezt a terjedelmes művet, amely több mint ötszáz oldalt tesz ki. A szerző főképen azt vizsgálja benne, hogy mennyire voltak kedvezők a múlt század első felének állapotai az új magyar művészet elindulása szempontjából. E célból megismerteti azokat a társadalmi rétegeket és egyéb tényezőket, melyek a képzőművészettel szemben szükségletet támasztottak, azoknak műveltségét, gazdasági helyzetét és állásfoglalásukat a kor stílusával: a klasszicizmussal és romanticizmussal kapcsolatosan. Művének egy másik szakaszában bemutatja a kor magyar művé-

szeit nemzetiségük szerint, megismerjük az akkori magyar művész műveltségi színvonalát, szakképzettségét, ezzel kapcsolatban azon külföldi akadémiák szellemét, melyeket művészeink látogattak, a művész itthoni társadalmi helyzetét és életszínvonalát. Előadja végül, hogy országreszkenként hogyan foglalkoztatták művészeinket az akkori Magyarország s ennek alapján hogyan keletkeztek vagy hogyan nem valósulhattak meg értékes műalkotások. Beszámol az akkori hazai képzőművészeti gyűjteményekről. Megtaláljuk alkalmilag az egyes mesterek és a kor művészetének rövidre fogott jellemzését és biztos ítéletű értékelését. Mindez a legszélesebb körű és igen lelkiismeretes adatgyűjtés alapján történik. Ha ez a könyv nem lenne egyéb, mint az idevágó összes hozzáférhető adatok gyűjteménye, Lyka Károly akkor is igen értékes munkát végzett volna. Ennél azonban sokkal több. Amikor jellemzi a kor művészetének alakító tényezőit és rámutat ezeknek a művészet tárgykörére, a művészeti tartalomra és a művészet egész színvonalára gyakorolt kihatására, művészetpolitikai szempontból fontos tényekkel és tanulságokkal szolgál, melyeknek figyelembevétele korunkban is csak hasznos lehet nem csupán azok számára, akik művészetpolitikánkat irányítják, hanem a közönségre nézve is, amelynek a magyar kultúrával szemben kötelességei is vannak.

DOROGI IMRE